सोणिदाह कुंभे ॥ पछे । भीमसेणस्स पच्छादो हिंडीअदि हिडिंबाए घुडुक्क-यशो केण उवशमदि ॥ *Ámo ḍáhaॐ vá* ॥३०१॥ मागध्यामवर्णात्परस्य आमोऽनुनासिकांतो डित् आहादेशो वा भवति ॥ शयणाहँ सुहं ॥ पछे नलिंदाणं ॥ व्यत्ययात्प्राकृतेऽपि ॥ ताहँ । तुम्हाहँ । अम्हाहँ । शरिआहँ । कम्माहँ ॥ *Ahaṁvayamor hage* ॥३०२॥ मागध्यामहंवयमोः स्थाने हगे इत्यादेशो भवति ॥ हगे शक्कावदालतित्थणिवाशी धीवले । हगे शंपत्ता ॥ *Ṣeshaṁ Ṣauraseníval* ॥३०३॥ मागध्यां यदुक्तं ततोऽन्य-च्छौरसेनीवद्द्रष्टव्यं । तत्र 'To do 'nádau ।261। शौरसेन्यामयुक्तस्य ॥ पविशदु । आउत्ते । शामिपशादाय ॥ Adhaḥ kvachit ।262। अले किं एशे महन्दे कलयले ॥ Vádes távati ।263। माले धवा । धवले धवा । यंया दाव शे आगमे ॥ Á ámantrye sau veno naḥ ।264। भो कंचुइआ ॥ Mo vá ।265। भो रायं ॥ Bhavadbhagavatoḥ ।266। एदु भवं । शमणे भयवं महावीले । भयवं कहुंते ये अप्पणो पऽकं ओज्जियपलस्स पऽकं पमाणीकलेशे ॥ Na vá ryo yyaḥ ।267। अय्य एशे खु कुमाले मलयकेदू ॥ Tho dhaḥ ।268। अले कुंभिला कधेहि ॥ Ihahachor hasya ।269। कुशलध । अय्याकुशलध ॥ Bhuvo bhaḥ ।270। भोदि ॥ Púrvasya puravaḥ ।271। अपुरवे ॥ Ktva iyadúṇau ।272। किं खु शोभणे वम्हणे शिन्नि कलिय लञ्जा पलिग्गहे दिणे ॥ Kṛigamo ḍaḍuaḥ ।273। कडुअ । गडुअ ॥ Dir ichechoḥ ।274। अमच्चलऽकशं पेस्किदुं इदो य्येव आगश्चदि ॥ Ato deṣ cha ।275। अले किं एशे महंदे कलयले शुणीअदि ॥ Bhavishyati ssiḥ ।276। ता कहिन्नु गदे लुहिलप्पिए भविस्सिदि ॥ Ato ṅaser ḍádoḍádú ।277। अहंपि भागुलायणादो मुहं पावेमि ॥ Idánímo dáṇím ।278। शुणध दाणिं हगे शक्कावदालतित्थणिवाशी धीवले ॥ Tasmát táḥ ।279। ता याव पविशामि ॥ Mo 'ntyáṇ ṇo vedetoḥ ।280। युन्नं णिमं । शलिशं णिमं ॥ Evárthe yyeva ।281। मम य्येव ॥ Hanje chetyáhváne ।282। हंजे चटुलिके ॥ Himáṇahe vismayanirvede ।283। विस्मये यथा Udáttarághave राक्षसः । हीमणहे जीवंतवश्चा मे जणणी ॥ निर्वेदे । यथा Vikrántabhíme राक्षसः । हीमाणहे पलिस्संता हगे एदेण नियविधिणो दुव्ववशिदेण ॥ Ṇaṁ nanvarthe ।284। णं अवशलो पशम्पणीआ लायाणो ॥ Ammahe harshe ।285। अम्महे एयाए शुम्मिल्लाए शुपलिगढिते भवं ॥ Híhí vidúshakasya ।286। हीही संपन्ना मे मणोरधा पियवयस्सस्स ॥ Ṣesham prákṛitavat' ।287। मागध्यामपि दीर्घह्रस्वौ मिथो वृत्तौ ।१.४.। इत्याख्य तो दोऽनादौ शौरसेन्यामयुक्त-स्येत्यस्मात्प्राग्यानि सूत्राणि तेषु यान्युदाहरणानि संति तेषु मध्येऽमूनि तदवस्थान्येव मागध्याममूनि पुनरेवंविधानि भवंतीति विभागः स्वयमभ्यूह्य दर्शनीयः ॥ IV, 304–325. (fol. 121ᵃ.) de dialecto Paiṣáchica. IV, 326–329. (fol. 122ᵃ.) de dialecto Chúlikápaiṣáchica: *Chúlikápaiṣáchike tṛitíyaturyayor ádyadvitíyau* ॥३२६॥ चूलिकापैशाचिके वर्गाणां तृतीयतुर्ययोः स्थाने यथासंख्यमाद्यद्वितीयौ भवतः ॥ नगरं नकरं । मार्गणो मक्कनो । गिरितटं किरितटं । मेघो मेखो । व्याघ्रो वक्खो । घर्मो खम्मो । राजा राचा । जर्जरं चच्चरं । जीमूतश्चीमूतो । निर्झरो निच्छरो । झर्झरश्छछरो । तडागं तटाकं । मंडलं मंटलं । डमरुकः टमरुको । गाढं काठं । पंढं संठं । ढक्का ठक्का । मदनो मतनो । कंदर्पः कंतप्पो । दामोदरस्तामोतरो । मधुरं मथुरं । बांधवः पंथवो । धूली थूली । बालकः पालको । रभसो रफसो । रंभा रंफा । भगवती फकवती । नियोजितं नियोचितं ॥ क्वचिल्लाक्षणिकस्यापि । पडिमा इत्यस्य स्थाने पटिमा । दाढा इत्यस्य स्थाने ताठा ॥ *Rasya lo vá* ॥३२७॥ चूलिकापैशाचिके रस्य स्थाने लो वा भवति ॥ पनमथ पनयपकुप्पितगोलीचलनग्गलग्गपतिबिंबं । तसमु नखतप्पनेसुं एका-तसतनुथलं लुहं । नच्चंतस्स य लीलापातुक्खेवेन जस्स कंपिता वसुधा । उछलंति समुद्दा सइला निपतंति तं हलं नमथ[1] ॥ *Nádiyujyor anyeshám* ॥३२८॥ चूलिकापैशाचिकेऽप्यन्येषामाचार्याणां मतेन तृती-यतुर्ययोरादौ वर्तमानयोर्युजिधातौ चाद्यद्वितीयौ न भवतः ॥ गतिगैती । घर्मो घम्मो । जीमूतो जीमूतो । झर्झरो झछरो । डमरुको डमरुको । ढक्का ढक्का । दामोदरो दामोतरो । बालको बालको । भगवती भकवती । नियो-जितं नियोजितं ॥ *Ṣesham prágvat* ॥३२९॥ चूलिकापैशाचिके तृतीयतुर्ययोरित्यादि यदुक्तं ततोऽन्यच्छेषं प्राक्तनपैशाचिकवद्भवति । नकरं । मक्कनो । अनयोर्णो णत्वं न भवति । णस्य च नत्वं स्यात् । एवमन्यदपि ॥ IV, 330–446. (fol. 143ᵃ.) de dialecto Apabhranṣika.

Praeter exempla ad probandas regulas longiores nonnunquam loci poetici occurrunt, quos, quatenus dialecto Mágadhica scripti sint, ex auctoris ipsius hymnis desumtos esse, conjicere possis. Quae exceptiones *árṣha* appellantur, eae e Jainarum libris sacris haustae sunt.

In margine folii 122ᵃ. disticha quatuor manu paulum recentiore adscripta sunt, quibus Hemachandra *Jayasinhadevae*, e Múlarájae (Chulukyakulávatansa) regis stirpe oriundi, filius fuisse traditur.

Haec voluminis pars a Ráṇa, Láḍaṇae filio, anno 1518 accuratissime exarata est. Scriba haec de gente sua addidit: Ṣrí-Múlasanghe *Sarasvatígachhe* Balátkáragaṇe Ṣrí-Kundakundácháryánvaye, Bhaṭṭárakaṣrí-Padmanandidevás tadanvaye, Bhaṭṭárakaṣrí-Devendrakírtidevás tadanvaye, Bhaṭṭárakaṣrí-Vidyánandidevás tadanvaye, Bhaṭṭárakaṣrí-Mallibhúshaṇadevás tachchhishyasúriṣrímad-Amarakírtis tadanvaye, Mevádajnátíya-Ṣreshṭha-Láḍaṇa, bháryá ubhayakulaviṣuddhá Báí-láchhú. Tayoḥ putrá: Gorakha-Narmada-Ráṇáḥ. Tayoḥ putryaḥ: Pábú, Púrí, Rúpáí, Lakshmáí, Pánchí. Eteshám madhye *Ráṇákena* ṣríprákṛitavyákaraṇaṁ likhápya svakarmakshayártham paropakárárthaṁ súriṣrímad-Amarakírtaye pradattam iti. (Walker 171ᵇ.)

411.

Opera septem. Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 239. Long. 10½. Lat. 4½.

Foll. 1–35. (linn. 21.) *Hemachandrae* grammatica Prákritica. (B.)

Páda I. fol. 8ᵇ; II. fol. 14ᵇ; III. fol. 21ᵇ; IV. fol. 35ᵇ.

[1] Hac in sententia voces *gaurí, charaṇa, rudra, hara* facile cognoscuntur.